

CANADA

THE SCANDINAVIAN HOME AND FARM JOURNAL

ARJ. XIII

Winnipeg, Manitoba, Onsdagen den 15 Februari

No. 7

DE SVENSK-AMERIKANSKA KVINNAN.

I "Stockholms Dagblad" läses: Det kan ju icke förnekas, att Svensk-Amerika på senare tiden blivit liksom på modet eller, om icke precis detta, i gvanligt hög grad fäst uppmärksamheten på sig. Såsom medverkande faktorer härvidlag böra särskild nämnas: från Sverige utsända korrespondenters skildring af landsmännens ställning och förhållanden på andra sidan Atlanten, den genom rektorn vid Augustana College, dr Gustav Andren, vid hans besök härstuderat för två år sedan igångsatta insamlingen för Oscar II:s professur svensk-amerikanernas för ett och ett halft år sedan ådagalagda storförövrighet till förmån för d. nödlidande i Norrland och de af föregående år i Förenta Staterna frade svenskfästerna af utslutande ideel natur, den stora skungärdet i Minneapolis samt det vackra och värdefulla högtidligt hållande af John Ericsson-minnet, som skall upprepas hvarje år den 9 mars, årsdagen af "Monitors" strid mot "Merimac". Och nu i år Lunds-studenternas besök i Amerika.

Men det finnes en kraft, som verkar i det tyta, och den kraften talas ofta så litet om. Den heter härvidlag: den svensk-amerikanska kvinnan.

Det är genom hennes bidrag som de svenska kyrkorna i Amerika till stor del underhållas. Och hållet af de prenumerationsavgifter, som komma den svensk-amerikanska pressen till godo insändas af svenska sömmerskor, tjänsteflickor och fabriksflickor. Om det också många fall är "för förtrogen skuld" som de själva hälla en tidsning, får man ej bortse från de faktum, att de också i regel prenumerera på ett tidningsexemplar som skall ändras till förtäring eller andra släktingar i Sverige. Det utvandrare som kan ofta vara lättinnig nog att glömma bort de gamla i hemmet. Dottern är vid da meta minnesgod, och utan öfverdrift kan man vilja påstå, att af de tio a tolf millioner kronor som hvarje år bemsändas från Förenta Staterna till Sverige, bidrager den unga utvandrare svenskan med minst en tredjedel. Och föden, som i svensk-amerikanska tidningar studerat redovisningslistorna för insända medel till de nödlidande i Norrland, framgår tydligt att majoriteten af de bidragad utgjordes af kvinnor. Givetvis är ro summorna icke stora, men "många bäckar små göra en stor å", och det är kanske snarare öfverliten af för mycket tilltaget, om man säger, att den svensk-amerikanska kvinnan med en tredjedel bidragit till de från Amerika insamlade medlen till de nödlidande.

Den omedelade, utvandrare unga svenskan — och det är ju högsälslynt, att några andra utvandra — börjar vanligtvis sin bana som tjänsteflicka. Allt efter som hon lär sig språket — och samtalspråket lär hon sig fortare än de unga mannen som läst engelska elementarläroverken här hemma — ökas hennes lön, och hon börjar göra besparingar. Blir hon dess förtäring gift, sker det första besöket i "gamla landet" redan efter sju a åtta år. Af de svensk-amerikanska, som resa hem till midsommar eller för att fira julen, tillhör omkring halva antalet det kvinnliga könet, o h det här händt, att detta varit i majoritet.

De unga utvandrare svenskor hvilka jämförelsevis få det bäst i Amerika, äro sömmerskor (dress-makers), d. v. s. sådana, hvilka anlitas af rika amerikanska familjer för att sy och laga. Några äro vistelse i Amerika är dock nödvändig för att få en dylik plats vid hvilken kunskap i engelska givetvis förutsättes. De sömmerskor, hvilka arbeta i systerlägen (shops) ha däremot jämförelsevis låg aflönning.

Allra sämst ställt ha fabriksflickorna det, och den som endast för högfärds skull blir butikströken kommer att ångra sitt val. En sådan har ej högre aflönning än hon nätt och jämt kan reda sig. Om några besparingar kan det aldrig bli fråga. Kafffröknar och schweizerfröknar förekomma icke i Förenta Staterna. Dylika platsers anset förmedlande, och i många stater är användande af kvinnlig betjäning i salooner eller oidentliga ställen enligt lag förbjudet.

De svenskor, som man finner i bokhållareplatser eller högre förtroendeposter, ja, till och med endast såsom maskinskrifverkor, äro vanligtvis födda i Förenta Staterna eller kommo dit i sina barnsdomsår samt ha erhållit en utslutande amerikansk uppfostran.

Härmed äro vi inne på kapitlet om den svensk-amerikanska kvinnans som maka och moder. Socialt gör hon ej minsta väsen af sig. Hon ägnar sig utslutande åt hemmets värd. Det hör till undantagen, att mansens inkomster äro sådana, att familjen har råd att hålla sig med tjänsteflicka. Allt är bete förtäringar hon själf. Hon bidrar, hon sopar, hon fjärr, hon tvättar, hon stryker, hon laga maten, hon ser efter barnen och hon gör det med nöje. "När min man arbetar, hvarför skulle icke jag göra det?" är hennes enda tanke.

Alla de drag af husmoderlighet som ligga på djupet af den svenska kvinnans karaktär — och som kanske gjort det mera förr än nu — har hon tagit med på sin färd öfver Atlanten, och det lärer henne till ovanligt heder, att hon bevarar dessa drag och icke följt förfärens yankeesystrars exempel att försumma hemmet för nöjen, toner och extravaganter.

Och när det unga svensk-amerikanska paret äntligen kommit så långt, att det kunnat skaffa sig ett eget litet hem i någon af den stora stadens utkanter, hvilken ju endast fröjd i den unga husmoders själ. Jag ser henne nu framman sig, där hon, stående på verandagen, i kvällens glöd och med de minsta på armen, glad leende välkomnar mannen, då han kommer hem från sitt arbete. Det är en bild af svensk trofasthet och lyck i Nya världen.

En oändligt ansvar hvilat på den unga svensk-amerikanska tidningar studerat redovisningslistorna för insända medel till de nödlidande i Norrland, framgår tydligt att majoriteten af de bidragad utgjordes af kvinnor. Givetvis är ro summorna icke stora, men "många bäckar små göra en stor å", och det är kanske snarare öfverliten af för mycket tilltaget, om man säger, att den svensk-amerikanska kvinnan med en tredjedel bidragit till de från Amerika insamlade medlen till de nödlidande.

Den omedelade, utvandrare unga svenskan — och det är ju högsälslynt, att några andra utvandra — börjar vanligtvis sin bana som tjänsteflicka. Allt efter som hon lär sig språket — och samtalspråket lär hon sig fortare än de unga mannen som läst engelska elementarläroverken här hemma — ökas hennes lön, och hon börjar göra besparingar. Blir hon dess förtäring gift, sker det första besöket i "gamla landet" redan efter sju a åtta år. Af de svensk-amerikanska, som resa hem till midsommar eller för att fira julen, tillhör omkring halva antalet det kvinnliga könet, o h det här händt, att detta varit i majoritet.

De unga utvandrare svenskor hvilka jämförelsevis få det bäst i Amerika, äro sömmerskor (dress-makers), d. v. s. sådana, hvilka anlitas af rika amerikanska familjer för att sy och laga. Några äro vistelse i Amerika är dock nödvändig för att få en dylik plats vid hvilken kunskap i engelska givetvis förutsättes. De sömmerskor, hvilka arbeta i systerlägen (shops) ha däremot jämförelsevis låg aflönning.

Allra sämst ställt ha fabriksflickorna det, och den som endast för högfärds skull blir butikströken kommer att ångra sitt val. En sådan har ej högre aflönning än hon nätt och jämt kan reda sig. Om några besparingar kan det aldrig bli fråga. Kafffröknar och schweizerfröknar förekomma icke i Förenta Staterna. Dylika platsers anset förmedlande, och i många stater är användande af kvinnlig betjäning i salooner eller oidentliga ställen enligt lag förbjudet.

De svenskor, som man finner i bokhållareplatser eller högre förtroendeposter, ja, till och med endast såsom maskinskrifverkor, äro vanligtvis födda i Förenta Staterna eller kommo dit i sina barnsdomsår samt ha erhållit en utslutande amerikansk uppfostran.

PARLAMENTET.

Den första motion, som passerades i parlamentet, var förslaget om öknings av arvot för Northwest-berona polsen. På oppositionens fördrag, har regeringen annade upplösa koren, svarade sir Wilfrid, att ehuru det kan tyckas, att denna polisår borde anses öfverflödig, när landet börjar beolkas tätare, det dock ej är så. Den långa gränsträckan är ytterst svår att bevakas, och smuglingar och tjufverier på gå i myckenhet. Därjämte har landet ännu en ganska talrik indianbefolkning.

Mr. Greenway, som utnämns till ordförande i jordbrukskommissionen, har mottagit en stor mängd petitioner från Västra, protestande mot brädgårdshandlarnes petition om höjd tull på viken.

Mr. Sifton's hilsa har ännu icke blivit så pass återställt, att han kunnat återvända till Ottawa.

N. W. T. provinslagan kommer att framläggas i parlamentet redan i medio af nästa vecka. I sammanhang därmed har man börjat diskutera en del frågor rörande rörande provinsernas grundlagar för nämligen kontrollen af kronland och skolväsendet.

— C.P.R. utdelar för det g'nga halvåret 3 procent.

— Det förljudes, att ett syndiskt företag af isländska och norsk kapitalister från Manitoba och Förenta Staterna har inköpt ett större jordområde vid Winnipeg R. på 11,000 hektar för användande af vattenkraften därstädes. Aktiekapitalet är värderat till \$1,500,000. Företaget har underhållit publicitet, emedan man till vidare ej önskar, att det skall dräga sig amerikanska eller engelska kapitalisters uppmärksamhet.

ETT MORD I RYSSLAND.

Just som tidningen går i press, kommer ett meddelande från Moskva, att storfursten Sergius, hvilken sedan länge varit "märkt" af nihilisterna, blivit mördad medelst en bomb, som kastades under hans vagn på färd till Kremlin. Attentatörerna häktades genast.

— Calgary gör stora ansträngningar att få sig tilldelad regeringsstämnet för Alberta. Komitéer ha bildats för att upparbeta alla skäl, som finnas möjlige att tillrä. En deputation från Red Deer har rikades allgätt till Ottawa för att framlägga nämnda stads anspråk på den blifvande "äran".

— F. G. Klytt, East Crooked Lake, förlorade förliden lördag sitt förkäftiga hus genom eldsvåda. Hur den uppkom är en gåta, eftersom han lemnade en liten brassa i kaminen kl. 11 f.m. och kl. 4 var byggnaden insvept i lågor. Ingenting alls blef räddadt, och utom hvad som fanns i boningshuset blef omkring 200 bushels hafre lågornas öfver. Huset var värdd omkring 900 och oförsäkrat.

— Ett stort järnverk skall anläggas i Port Arthur. Mackenzie och Jann ha idagarna färdigbildadt Antikokan Iron Co. med ett kapital af 100 millioner dollar. Ett annat bolag i förbindelse härmed skall i Port Arthur bygga dockor för utskopning af kol och malm. Staden har tecknat \$300,000 i företaget.

— Försäljningen af Chambers and Union streets lotter i Louise Bridge är rakt undan. Om ni skall ha en lott nu, medan det finns några kvar på dessa gator och medan ni kan få dem för \$150 och \$200, så pass på och köp genast. Kom ihåg, att vi komma att höja priserna längre fram. Villkoren äro de lättaste. Bara \$10 kontant, resten på två års afbetalning. Vi ha också några hus till salu på Taylor och Jasper streets för \$600 till \$2,000. Se vår svenstalande g. n. J. P. Johnson. Öppet tisdags och torsdags kvällarne. Christie and Heubach, 191 Bannatyne str., öster om Imperial Bank Main str.

— Statistisk publicerad af Labour Gazette visar, att det det senaste förflutna året har utmärkt sig för särskild liffighet i immigrations- och koloniseringsrörelsen. För skalarer slutande juni 1904 var hela antalet ankoma invandrare 34,330, jämfördt med 224,658 under föregående åttalår. Hvarvartera antalet är tillräckligt för att bryta tanken på alla de problem, som äro inbegripna i tillströmningen af en sådan mängd folk. Det är ett stort årligt tillskott af assimileras och förvandlas till goda medborgare af ett land på mellan fem och sex millioner invånare. Vårt utrymme kan ännu anses vara öfvermåttadt, ty stora för jordbruk begränsadt, ty stora för jordbruk och västern väntas ännu byggnaderna. Men frågor om medborgarskap, det-offentliga livet och regeringsaffärer äro inbegripna här, och för den skull må det vara värt att gå sakt a bakarna. Folket i Winnipeg har alltid varit inne för ett kraftigt pådrifvande af immigrationen, men uppståndet af en sund koloni af europeer, som drefva hit till staden från andra delar i provinsen och från territorier, har ställt immigrationsfrågan i en annan dager.

— Fatal olyckshändelse. En gazier, boende 7 mil från Winnipeg och smed till yrket, träffade några dagar sedan, då han var ute på jakt, fram för en besynnerlig olyckshändelse, som har erhållit dödlig utgång. Bössen, som han strötlåg bakom japanernas rygg, bar, blef på något sätt utsladdad, och skottet träffade foten, istället för bröstet. General Stakelkommande s. k. Lockjaw, hvaraf detta kontrakt visa sig särskildt intressera personer behof af försäkring.

E. W. Thompson, en välkänd tidningsman, som skrivit en serie artiklar om Canada för en Boston-tidning, rapporterar om en intervju med Hon. Clifford Sifton, hvilket visar, att inrikesministern börjat taga en mycket känslig vy af reciprocitetsfrågan.

Mr. Sifton lär ha varit sig själunda: "Jag antar, att vår Väster är som en enhet inne för reciprocitet i fråga om naturalier. Det är icke Visse ligen brukade jag vara inne för sådan reciprocitet. Men jag ällik annat folk, som vi båda känna till — jag kan lära. Jag säger icke, att Västra Canada och jag icke skulle vara inne för mycket medfritt utbyte af naturprodukter med Staterna. Det beror på hvilka anordningar, som kunde blifva stidgivande. Vi kunna icke ha något säkra för mycket på en mannad, som kunde stängas för om när som helst. Canadiensare ha icke förgätt lexan af 1866, af amerikanska regeringen gjorde slut på 1854 års reciprocitetsfördrag. Detta land hade kommit in på att lämpa sin produktion och mer eller mindre hela sin handel efter de amerikanska marknaderna. Canada kom i stillstånd under årtal på grund af fördragets upphäfvande. Ingenting mera af det slaget förmig. Vi ha varit räddade för produktion och vår handel på grundvalen af den oberoende själfständighetspolitik, som följde under många år nu. Tror någon med sundt förnuft, att vi skulle gifva upp den, för att åter inrätta oss efter Förenta Staternas marknad genom ett kontrakt gällande för hur kort tid som helst, eller som kunde slopas efter några få års uppsägning från Washington Nej."

— Med anledningen af den förestående provinsdelningen i N. W. T. börjar man i Manitoba agitera frågan om utsträckning af denna provins. Manitobas provinsminister skola uppvakta Sir Wilfrid Laurier och framlägga för honom en plan för utvidgandet af Manitobas gränser. Två utsträckningar talas om, nämligen i norr till Hudsons Bay, hvilken visserligen, så länge nya kommunikationer åt det hållet etablteras, är både högligt och värdefull, och i öster till Fort William, hvilket skulle gifva provinsen de praktiska hamnstäderna vid Lake Superior.

— C.P.R.'s byggnadsplaner för innevarande sommar innefattas en bana mellan Wolsley och Reston. Parlamentet har medgifvit åtskilliga ändringar i banan, som går österut från Wetaskiwin. Denna skall byggas 100 mil lång.

— Flera förfrågningar ha gjorts i parlamentet för att få reda på hvarest Grand Trunk Pacific skall förläggas sina banor, stationer etc., men hittills har järnvägsministern varit "stum".

— En kvinna i Montreal vid samma Purcell dömdes härom dagen till ett års fängelse för misshandling af sin — "sämre hälft". Under de senaste sex åren har hon haft för vana att låta sitt lymne bryta ut på sin stackars guise, när hon varit drucken.

— En tobaksfabrik i Portage la Prairie nedbrann härom dagen. Tobaksröken från det brinnande lagret utgjorde ett svårt hinder för brandsoldaterna i deras arbete.

— Enligt hvad som förljudes har Edmonton blifvit utsedd till tillfälligt huvudstad för den blifvande provinsen Alberta.

— Från krigskådeplatsen ha på sista tiden inga nyheter af uppenbar deäckande natur förekommitt. En ryk kavalierstyrka har gjort ett dödlig utgång. Bössen, som han strötlåg bakom japanernas rygg, bar, blef på något sätt utsladdad, och skottet träffade foten, istället för bröstet. General Stakelkommande s. k. Lockjaw, hvaraf detta kontrakt visa sig särskildt intressera personer behof af försäkring.

UTLANDET.

— Den engelska undervattensbåten A5 exploderade härom dagen och flera af besättningen dödades.

— Englands parlament har öppnats. Premier Balfour har sig tillförsäkrad en god majoritet i underhuset.

— Under manipulationer på Chicagos hvetebörs klarerade en spekulant, Gates, 12 millioner dollars, enligt hvad det säges. Alltedan Leiter manövern för några år sedan har något dylikt ej utspelats. Majhvetet slöts med \$1.31.

— Lugnet synes nu ha blifvit återställt i öfva delar af Ryssland, enligt hvad det lärer officiellt. Zaren har i ett samtal med en son till Leo Tolstoj uttalat sig välviligt stämd mot bildandet af en folkrepresentation och uppriktandet af en konstitution, och frågan är blott när detta steg kommer att tagas.

— Ej färre än 39 kvinnor ha hittills gjort anspråk på den i Chicago häktade "unggittan" Johannes Hoch som äkta man, men efter några timmars vistelse i "svettngsanstalten" ville hon erkänna mer än 13. Han är också anklagad för att ha varit medlem af sina hustrus för att åstadkomma deras liförsäkringar.

— Minnesota senat motsätter sig tulladraget på canadiensiskt hvet, hvilket importerats till Förenta Staterna, mals och upphandlas med inhemskt hvet, alsedt för export. Kvarnägarna påstå, att under nuvarande förhållanden kunna de ej med förtjänst använda canadiensiskt hvet, emedan kostnaden på grund af tullen ställer sig alldeles för hög.

— En klok idé. En berömd likare gjorde för någon tid sedan sina kolleger uppmärksamma på, att vid behandling af hjärtlidande mera uppmärksamhet borde fästas vid att stärka detta organs muskler och väggar än på att undersöka de olika hjärtjuden. Han var af den mening, att samma läkemedel, som stärker och uppbyggande andra lisorganen, också stärkt hjärtat. Att Dr. Peter's Kurko besitter denna kraft är allmänt erkändt.

— Herr K. O. Kittelson, Pequot, Minn., säger: "Jag hade åjrtlidande och kunde ej få något som hjälpte mig. Till sist fick jag att i en flaska Kurko och den Ländrade plögarna. Tre flaskor botade mig fullständigt. Jag råder alla, som lida af samma sjukdom, att begagna den."

— Den känsla af ångslan och andra symptom, som åtfölja hjärtlidande försvinna under inlytandet af den hälsogifvande kraft, som finnes i detta storartade gamla läkemedel. Kan ej erhallas på apotek, men af speciella agenter, eller tillverkaren, Dr. Peter Fahrney, 113-114 South Hoyme Ave., Chicago, Ill.

Canada.

— C.P.R. utdelar för det g'nga halvåret 3 procent.

— Det förljudes, att ett syndiskt företag af isländska och norsk kapitalister från Manitoba och Förenta Staterna har inköpt ett större jordområde vid Winnipeg R. på 11,000 hektar för användande af vattenkraften därstädes. Aktiekapitalet är värderat till \$1,500,000. Företaget har underhållit publicitet, emedan man till vidare ej önskar, att det skall dräga sig amerikanska eller engelska kapitalisters uppmärksamhet.

— Förenta Staterna har vunnit processen inför Privy Council i England i det bekanta Gaynor-Greenmälet. De åtalade voro två entreprenörer, hvilka stulit stora summor från regeringen och sedan sagt sig i säkerhet i Canada. Domare i Montreal vägrade emellertid att uttärda utlemningspapper, och Washington-regeringen förde därför saken till London; nu torde de båda herarne få åka med i långskjuten.

— Den nya konservativa regeringen i Ontario är nu bildad och består af följande medlemmar: Premier och attorney-general J. I. Whitney; kronolandsminister J. Foy; undervisningsminister Dr. Payne; arbetsminister Dr. Reaume; finansminister överste Matheson; provinssekreterare W. J. Hann; jordbruksminister Nelson Murtagh; utan portföljer Dr. Willoughby; mayor Beck och major J. C. Herdrie; talman J. W. St. John. I ministern för gruvar kommer tagligen att utnännas framdeles.

— Aktieägarna i Excelsior Lih Insurance Co. höllt sitt årliga möte s. tisdne torsdag. Rapporten visar en tillfredsställande ökning bolagets affärer under året. Ny försäkringar till ett belopp af \$2,238,157 ha blifvit utlirad, hvilket utgör en tillökning af 3 procent. Det belopp som mottogs för kontant inkomst, premiesintresse etc. var \$283,502.61, en ökning af 26 procent, öknings endast från intresse varande mer än tillräckligt att betacka alla utbetalningar vid dödsfall under året. Excelsiors nettotillgångar uppgå till \$845,671.82, och totaltillgångarna såsom borgen för inbetalarna a försäkringsbref \$1,252,448.20. Bolagets affärer synas ha varit värdiga och försiktigt skötta, och mera framgång i fortsättningen kan man skäl väntas, eftersom dess tilldragna försäkringsplaner och liberala kontrakt visa sig särskildt intressera personer behof af försäkring.

STATSINKOMSTERNA.

En redogörelse af finansdepartementet visar, att Canadas reventy under de gångna sju månaderna af let löpande fiskalåret uppgick till 340,822,850, en ökning af \$505,047 över de motsvarande månaderna föregående år. Räkntofva på ständefonder uppgivas till \$29,956,639, hvilket skulle komma öfverskottet nationens finanser till dato att belöpa sig till omkring tio millioner dollars. Men sanningen är, att på grund af de stora utgifter, som redan i verkligheten gjorts, men till hvilka revisionskontoret ännu icke lemnat sitt gillande, är det oönskligt att säga just hvad balansen mellan inkomster och utgifter hittills under året i själva verket har varit. Det är förstädt, att omkring fyra millioner dollars, att betalda af Intercolonial järnväg, ännu icke ha beviljats af generalauditören, emedan denne ej gillade en punkt i fråga om ändamålet hvar till dessa penningar togos. Tulluppbörden för de sju månaderna visar en ökning af \$164,745, postverkets inkomster en ökning af \$182,669; intägifterna från allmänna verk och järnvägar en ökning af \$315,708, och inrikes reventy en minskning af \$372,181.

Utgifterna på hufvudtiteln af \$5,386,038 äro praktiskt desamma som motsvarande månader förlidet fiskalår. Den största posten på detta konto, \$3,078,906, lades ut till allmänna arbeten samt järnvägar och kanaler.

KRIGET.

— Från krigskådeplatsen ha på sista tiden inga nyheter af uppenbar deäckande natur förekommitt. En ryk kavalierstyrka har gjort ett dödlig utgång. Bössen, som han strötlåg bakom japanernas rygg, bar, blef på något sätt utsladdad, och skottet träffade foten, istället för bröstet. General Stakelkommande s. k. Lockjaw, hvaraf detta kontrakt visa sig särskildt intressera personer behof af försäkring.

MÄNNEN AF BÖRD

och
Quinnan af Folket.

Roman af Marie Sophie Schwartz

(Forts. från förra numret.)

"Testamentet var villkorligt och fosterdottern skulle endast draga ränta af den efterlemnade förmögenheten under hennes svärfaders lefnad. Efter hans död, då hon ärdde svärfadern, skulle förmögenheten efter greffe Runa öfvergå till hans systerson, det vill säga till er, herr greve. Nu hade gamle Wicker dött och gjort sonhustrun till ensam arvinge efter sig, och på er kommer således greffe Runas förmögenhet att öfvergå. Dessutom står fru Wicker i begrepp att draga sig tillbaka i ett kloster."

"Icke ett ögonblick hade Stephanas ögon lemnat greffvinnans drag. Då hon nämnde, att Elina skulle draga sig tillbaka i ett kloster, märkte hon en häftig ryckning i greffvinnans anletsdrag. Herman sade med något upprörd röst:

"Men jag vill minnas att min morbrors fosterdotter var lutheran."

"Ni har rätt, greve, men hon blef katolik då hon gifte sig med sångaren Wicker, som tillhörde den katolska kyrkan. Ni har väl hört talas om hennes giftermål?"

"Jag tror mig ha hört det," svarade greffen. Greffvinnan förblef orörlig och tystnad uppstod. "Fröken Helfrid ser så blek ut," sade Stephanas. "Jag tror, att greffvinnan bör övertala fröken att göra en promenad. Jag skall emellertid stanna hos greffvinnan."

Det var något Stephanas sätt som sade Herman, att hon önskade att få blifva allena med greffvinnan, hvarfor hon också övertalade Helfrid att med honom göra ett slag genom parken.

Greffvinnan kysste tankspridd sin dotters panna och bad henne hemta frisk luft. Herman och Helfrid gingo. Greffvinnan och Stephanas blefvo allena.

"Min fru," sade greffvinnan med något osäker röst, "var god och sätt er hos mig."

Stephana efterkom hennes begäran och satte sig på en liten låg stol på sidan af chaisongen. "Känner ni greffe Runas fosterdotter närmare?" frågade greffvinnan och fattade den ena af Stephanas händer, tilläggande: "Svara mig uppriktigt!"

"Jag känner greffe Runas fosterdotter mycket väl; jag är beslägtad med henne."

"Ni?"

"Ja, genom min man."

"Jag förstår, er man och den karlen, hon gifte sig med, voro slägt."

Stephana böjde på hufvudet liksom jakande. "Är det verkligen sanning att hon ämnar gå i kloster?"

När hon blef enka, fattade hon redan det beslutet, men utifrån det icke då. Om hon fullföljer det, så torde man få söka orsaken deri, att hon ej lyckats åvägbringa en länge efterlängtad försoning med sin mor."

"Hon skulle då vilja dö från världen."

"Ja, — Elina Wicker kan sägas vara död för världen."

Greffvinnan flyttade sig orolig på kuddarna, man kunde i det aftärla ansigtet läsa en inre smärtsamt strid. En lång tystnad uppstod. Stephanas satt med hufvudet stött mot handen, under det hennes bröst böjde sig oroligt. Slutligen återtog hon med långsam röst och liksom mer talande till sig själf än till greffvinnan:

"För många år sedan lär det ha funnits en ung, skön och högboren kvinna, som gifte sig med en ädling af första ordningen. Man trodde allmänt att hon ingick äktenskap af kärlek, men man bedrog sig. Den unga kvinnan hade tvärtom gift sig med den högborne maunen därför att hon älskade en ofrälse, rikt begäfvad ung man, hvars namn och ställning i lifvet ingalunda öfverensstämde med den stolta flickans lysande plats. För att icke komma i frestelse att af kärlek göra ett parti under sin värdighet, gifte hon sig utan kärlek med den hon ansåg för sin like. Några år föring, och ingen anade, att den stolta greffvinnan i sitt hjerta bar en tyst sorg, en olycklig kärlek, hvilken hon själf dömt till döden. Jag har orätt att säga, det ingen anade den, ty hennes bror visste, att hon offrat sin lycka åt sitt högmood. — Greffvinnan föddes efter tvenne års äktenskap en son och hela orten prisade det unga parets lycka. De egde ju allt hvad lifvet kan skänka. Rikedom, börd och färg, ring, men det oakadt började greffvinnans halsa att blifva klen. En envis hosta, en tilltagande mattighet ingäfvade läkarna betänkligheter, och man foreskref ett års vistande under en varmare himmel. Det blef en hård strid, emedan greffvinnan icke ville resa ifrån sitt endast ärgamla barn, men slutligen segrade mannens böner, och åtföljd af en bror reste hon till Italien. — Ödet, som gäckas så obarmhertigt med oss dödliga, fogade så, att greffvinnan i Neapel sammantråffade med honom, som hon älskat och hvilken hon hade uppfört, ehuru hon visste, att han delade hennes kärlek. Skild från, nordens och sina stolta släktningar, under Neapels varma och berusande himmel, ensam med sitt hjertas känslor och den dagliga frestelsen att se och vara i beröring med honom, som egde hennes hjerta, var hon icke i Italien lika stark, som hon varit i Sverige. Der hade hon offrat sin kärlek till sitt högmood; här lät hon det lifviga behaget af att jagligen vara tillammans med den älskade af behärra sig, att man i den umgängesrets,

den framstående målarens kärlek till den högborne damen och den uppmuntran, han rönt af henne."

"Min fru, hvad är det ni berättar mig?" sporde greffvinnan med dof röst och fattade om Stephanas arm.

"Elinas historia," blef det lugna svaret, hvar efter hon tillade: "Tillåt, att jag fortsätter! I Neapel hade den unga greffvinnans bror träffat en ung, intagande fransyska, i hvilken han förälskade sig. Han hade varit allt för upptagen af sin egen kärlek att egna någon uppmärksamhet åt det som tilldrog sig omkring honom. — En dag blir han tillfälligtvis åhörare af ett mindre grannliga skämt, som några unga män tilläto sig öfver hans syster och den unga målaren. De gingo derpå reste han med system från Neapel till Nizza. — Greffvinnans hälsa försämrades nu och en oöfvervinnelig sorgbundenhet behärrade henne. Brodern skref därför kort efter ankomsten till Nizza och bad svågern komma och med sin kärlek och närvaro glädja sin hustru. Mannen lydde kallelsen och stannade äfven några månader hos den älskade makan. Omhuldad af hans ömhet återvann greffvinnan också efter en tid helsen, till både kropp och själ. Läkarne afstyrkte likväl på det bestämdaste att hon skulle återvända till nordens förr än sommaren åter var kommen.

"Medan den äkta mannen var hos henne hade brodern uppehållit sig i Paris och der ingått äktenskap med föremålet för hans dyrkan. — Såsom gift vände han tillbaka till Nizza för att der tillbringa smekmånaden. — Greffvinnans man blef vid slutet af vintern tvungen att resa tillbaka till Sverige, men lofvade att på våren vara i Paris för att möta sin hustru och återföra henne till hemmet och den lilla sonen.

"Redan i slutet af mars lemnade greffvinnan jemte bror och svägerska Nizza — emedan hon under de omständigheter, i hvilka hon då befann sig, önskade vara på en plats, der man hade tillgång på de utmärktaste läkare. — april väntade hon mannen. En afton i nämnda månad sammantråffade brodern med den unga målaren på operan. Han erfor vid artistens åsyn en obehaglig rörelse, ty minnet af det oförskända skämt han i Neapel hört, återkom och upp väckte hans harm. — ett par dagar derefter då brodern gör greffvinnan ett besök i hennes våning, uti hans hotel, inträder bejten med ett bref på en bricka. Vid åsynen deraf blir den unga kvinnan dödsblek. Med darrande hand tager hon brevet och vänder det mellan de skälvande fingrarna. Nära ett år hade förgått sedan hon så plötsligt lemnade Neapel och under dessa elfva månader hon lefvat skild från den enda man hon någonsin älskat, hade sorgen och smärtan förödmärdats; men hennes kärlek hade ej dömt och därför verkade åsynen af den bekanta stilen en så häftig sinnens rörelse. — Med bafvan tycktes hon fråga sig själf, om hon borde läsa detta bref eller återända det ouppbrutet; men i nästa stund omslöt det af broderns hand. Utan ett ord till vidare förklaring lemnade han henne och ett par timmar senare slöts hon till sin mans hjerta.

"Brefvets besinningslöst passionerade innehåll föranledde den uppretade brodern att uppsöka artisten och visa honom det ärelösa uti att förfölja en gift kvinna med sin kärlek. — Detta sammantråffande hade olycksdigra följder. Målaren förolämpade brodern så groft, att en duell blef följden. Den förstnämnda stupade och den senare reste hufvudstupa med sin unga fru till Sverige, för att realisera sin förmögenhet och derefter lösatte sig i Frankrike.

"Samma dag som duellen egde rum och nästan vid samma tid som den olyckliga artisten stupade, gjorde Elina sitt inträde i lifvet. När greffvinnans halsa det medlag, återvände de greffliga familjen till Sverige. Den lilla dottern var greffvinnan nära nog förhatlig; ty hennes blotta åsyn erinrade om dens död, som egt den stolta kvinnans hjerta. För att undgå sina minnen kastade greffvinnan sig vid sin återkomst till fosterlandet i nöjens hvirvel; några år framlade så.

"Den vackre, afgudade sonen var ståde vid nordens sida, i hemmet och på promenaden; dottern åter lefde förglömd och försvunnen i barnkammaren. Flickan var sex år, då greffvinnans bror, som på en gång förlorat hustru och barn, gjorde ett besök i fäderneslandet. Ifrån att hafva varit en glad och känslig häftig ung man, hade han blifvit en mild och svärmodig drömmare, som öfverallt följdes af det hemiska minnet från duellplatsen. Den skjutne motståndarens bleka ansikte och brustne ögon stråde mot honom hvart han tog vägen och ropade hälsning: 'Tag ditt straff.' — När brodern under sitt besök hos systern erfor huru fullkomligt glömsk hon var mot dottern, foreslog han att få till Frankrike medföra detta barn och adoptera henne såsom sin dotter. Greffvinnans man ville inte gå in derpå, men måste slutligen gifva vika för de enträgna böner af svågern. Det var af hennes morbror som greffe Runa sedan tog Elina och gaf henne en dotters rättigheter."

"Och ni kände icke namnet på..."

"Elinas mor eller morbror, menar ni?"

"Ja!" Greffvinnan andades med stor svårighet.

"Greffe Runa, som berättade mig, hvad jag nu förtäjt, nämnde icke då namnen på Elinas släktningar, utan sade blott: jag fick flickan i arf utan morbror och som ni ser har jag sökt ersätta henne hvad hon förlorat i sina anhöriga."

Greffvinnan andades lättare och Stephanas fortsatte sin berättelse, under det hon satt med hufvudet nedböjt i handen, liksom hon önskat att genom denna ställning undandraga sig greffvinnans blickar.

"Sedan Elina af greffe Runa blifvit upptagen i henne, Helfrid åter blef i hennes närhet."

rättelse att flickans mor med man uppehöll sig i Paris. Greffe Runa hade lärt Elina några svenska folkvisor. Han inbjöd greffvinnan och hennes man till sig. Elina var då tolf år och lofvade att blifva vacker. Ett älskligt barn, fullt af behag och i högsta grad intagande. Greffvinnan kom, men åsynen af dottern tycktes endast framkalla bittra och ovänliga känslor; då flickan med djup rörelse skyndade emot modern för att kasta sig i hennes armar, sköt den stolta kvinnan henne ifrån sig. Greffe Runa, som alljämt hoppades att kunna uppväcka några mildare känslor i moderns bröst, bad flickan sjunga en af sina favoritsånger. Olyckan ville att det var en af dem den unga målaren brukade sjunga under greffvinnans och hans senaste sammantråffande i Neapel. Verkan af sången blef endast den, att greffvinnan lemnade greffe Runas hus och sedan under sitt vistande i Paris envist nekade att återse dottern. Greffvinnans man deremot stodade på flickan den största ömhet och förklarade att ehuru greffe Runa adopterat henne, flickan ändå skulle bära sin fars namn. En önskan, som greffe Runa villfor. — Elinas älskade hjerta var otröstligt öfver att modern icke ville se henne; hon kunde aldrig tänka på det enda sammantråffande med den, som gifvit henne lifvet, utan att blifva upprörd. — Sex år derefter fattade Elina en häftig kärlek till den tyske sångaren Wicker, som af en förmögen köpman i Frankfurt — en utmärkt älskvard och i allo aktningvärd ung man. Greffe Runa gillade i början visserligen icke denna kärlek, men då han lärde känna Wickers ovanligt redbara karakter, gaf han sitt samtycke, emedan han icke ville att fosterdottern, i likhet med sin mor, skulle fördomar offra sin lycka. Greffen underrättade Elinas mor om dottrens giftermål. Nu fick den stolta kvinnan en anledning att äfven inför verden förskjuta dottern. Hon förnekade sin dotter, därför att flickan vågat gifva sin hand åt den, som vunnit hennes hjerta. År hafva förgått, Elina har förlorat man och fosterfar. Hon har genomlevat bittra sorger och flera gånger under den tid, då hennes hjerta blödde, väntat sig till modern för att af henne erhålla ett ord af förlåtelse och försoning, men förgäfves. Högmoodet hade så tillslutit moderns hjerta, att hon, utan en tanke på den oskyldiga dottern, skall nedstiga i sin graf och låta Elina lefva och dö utan att af henne ha erhållit ett enda kärleksfullt ord. Om denna mor vore en kall, en hård och en i allo hjertlös kvinna, då greffvinnan, skulle jag säga: 'hon förstår icke hjertats språk'; men hennes hjerta har med hängifvenhet älskat sonen och hon har visat sig ega djupa känslor; då hennes högmood kom i fråga var hon icke blott kanslös utan äfven grym. Öfver hvad var hon egentligen stolt? Inför den Högstes domstol gällde intet annat än våra gerningar och vårt. Der frågas icke hvad vi varit, utan huru vi användt de gåfvor, Gud oss gifvit. Då vi stå vid dödens port, då böra vi se till att vi icke träda öfver tröskeln in i evigheten med oförsonligt hjertelag."

Stephana tystnade. Greffvinnan låg en stund orörlig. Slutligen lade hon sin hand på Stephanas nedböjda hufvud och sade med en röst, som saknade all anstrykning af det kalla och stolta uttrycket:

"Se på mig, min fru, och säg mig, hvarfor har ni berättat mig den der historien? Kom ihåg, att ni nu talar till en döende, som om några veckor skall afläggja räkenskap inför den Högstes domstol."

Stephana fattade greffvinnans båda händer och kysste dem, under det några tårar runno utfor hennes kinder. Derefter såg hon upp till greffvinnan med en mildt bejdnande blick, sägande: "Derfor att jag önskade röra ert hjerta."

"Mitt hjerta? Och huru skulle det lyckas er genom en berättelse som — som rör främmande personer?"

Stephana gled ned på knä framför greffvinnan, tog hennes båda händer och lade dem på sitt hjerta, sägande, med en ton på en gång rörande och fast:

"Jag vet att ert hjerta, då det talar, är godt, är känsligt. Jag vet äfven att ni eger en sträng rättskänsla, och derfor önskade jag genom denna berättelse anslå båda, samt visa er, att börden icke berättigar oss att vara grymma mot dem, det är vår pligt att älska. Skulle ni äfven nu kunna säga åt Elin, i fall hon vid edra fötter bönföll om ett ord af ömhet: 'Gå, jag känner er icke och skall aldrig erkänna er såsom min sosa hustru'. Skulle ni äfven nu kunna låta henne gå ifrån er, nedtryckt af sin fars vrede och förskuten af er och er son? Nej, jag läser i er blick, att ni icke skulle kunna det. Jag känner det på edra darrande händer."

Greffvinnan drog undan sina händer och sade med matt röst:

"Ni är en farlig kvinna! Lemna mig! Jag behöver vara allena. Ni har häftigt upprört mig."

"Låt mig då äfven få lugna er," sade Stephanas smekande och höljde hennes händer med sina kysar.

"Lugna!" upprepade greffvinnan med ett bittert leende. "Lugnet finnes icke för mig."

Utän att svara gick Stephanas fram till ett bord och tog Nya Testamentet. Hon satte sig åter på kullerstenen vid greffvinnans sida och började läsa om frälsaren, då man till honom fört äktenskapsbryterskan. Med en ända till hjertligt glädje, klar och allvarig röst läste hon dessa ord:

"Hvilken af eder utan synd är, kan kaste första stenen på henne." — Och sedan "Icke heller dömer jag dig. Gack bort, och synda icke härefter." Nu darrade Stephanas stämma. Och så talade hon ur sitt eget hjerta ord, fulla af kärlek och försonlighet. Greffvinnan kände igen i henne, Helfrid åter blef i hennes närhet."

en gång förut hade hört. Nu, liksom då, verkade den ande af sann kristlighet, som låg i dem, lik en helande balsam på ett frätande sår. Det kvalfulla uttrycket i greffvinnans ansigte försvann, och efterträdades af ett stilla vemod. När Stephanas tystnad låg greffvinnan orörlig; slutligen hviskade hon:

"Tack! Gå nu till de andra, jag behöver vara allena och önskar att mina barn icke må störa mig."

Stephana reste sig upp, men då hennes ögon föllo på greffvinnans nu nästan ödmjukt sorgsna ansigte, knäböjde hon åter och kysste hennes händer, hvar på några tårar föllo. Då hon skulle resa sig upp, kände hon greffvinnans läppar vidröra sin panna.

"Tack!" hviskade Stephanas nästan ljudlös och skyndade sedan med lätta steg ur rummet.

Stephana sökte upp Helfrid och Herman samt underrättade dem att greffvinnan önskade vara ostörd. Man tog vägen till stora salongen. Plötsligt sade Helfrid:

"Mamma talar om att ni sjunger, men hvarken Herman eller jag få höra er. Skulle ni ej vilja bereda oss det nöjet i afton?"

"Gerna, om jag vore vid en annan sinnestämning," svarade Stephanas med ett sorgset leende. "I afton skulle min sång endast blifva en suck af smärta."

Herman betraktade Stephanas. Hon satte sig framför glasörrarne. Det var sorg utbredd öfver hela hennes väsen, men det föreföll honom som bakom denna sorg glödde varma och lifliga känslor. Han tyckte sig se att hennes hjerta slog häftiga och ändå smärtsamma slag.

"Sjüng herr greve!" bad Stephanas med en trött röst.

Herman satte sig vid instrumentet och sjöng: "Och nu farväl, farväl, du min hjertans allra bästa vän! Det vet jag visst: min häg skall aldrig svika dig, Och blir du ej min brud på jord, så skall i himmelen Hos Gud en gång mitt bröllop stå med dig."

När han sjöng de sista orden, vände han på hufvudet och såg på Stephanas. — Hennes ögon hvilade på honom.

"Och blir du ej min brud på jord," sjöng Herman med blicken på henne. Stephanas böjde ned hufvudet och gömde ansigtet i handen.

Var det en villa eller såg Herman rätt, då han tyckte att ett par tårar föllo ned på den svarta klädningen. Han steg upp ifrån instrumentet, sedan han sjungit sista versen, och gick fram till Stephanas. Herman ville, till hvad pris som helst öfvertygga sig om han sett rätt. Hon satt orörlig, och greffvinnans blick föll på ett par våta fläckar, som de fälda tårarne lemnat efter sig. Han stod en stund och betraktade henne, men väcktes ur sina drömmar af Helfrid som yttrade:

"Kära Herman, du är ej lycklig i valet af sånger, mig har du förstämt och äfven fru Stephansen. Sjüng nu något, som är upplifvande!"

Herman återvände till instrumentet och sjöng ett par af de allmänt omtyckta sångerna af Gunnar Wennerberg. Den glada, lifliga musiken gjorde önskad verkan. Stephanas förde handen öfver pannan, och då hon såg upp voro hennes drag åter lugna. — En timme derefter gick Stephanas ned åt parken. Herman och Helfrid gingo in till greffvinnan.

Stephana hade icke gått långt, innan greffvinnan hann upp henne.

"Ni dröjde ej länge hos greffvinnan," sade hon.

"Min mor hade redan somnat. För öfrigt önskade jag att få ledsaga er. Vill ni ej taga min arm." Herman tog armen och lade den i sin.

"Ni har varit så sorgsen i afton," återtog Herman.

"Ja!" svarade Stephanas och såg upp till honom, "och ändå hade jag bort vara glad."

"Har ni då haft någon särskild anledning till glädje eller sorg?"

"Till glädje, ja. — Lyckan har ju smålett emot er, och detta är ett verkligt skäl till glädje för mig, men..."

"Men hvad?"

"Jag var ett ögonblick egoist." Stephanas smålog. "Märk, jag säger: jag var; det vill säga, jag är det icke mera."

"Egoist, ni! — det betyflar jag. I hvad fall?"

"Jag tänkte på att Kungsborg skall blifva mitt husbonde."

"Och det tror ni?" Herman böjde sig ned till Stephanas.

"Ni är nu åter rik." Stephanas kinder glödde i den friskaste purpur.

"Och blefve jag än aldrig så rik, så kommer jag icke att lemna Kungsborg eller min befattning der, så länge ni önskar att jag skall behålla den."

"Då blir det aldrig," hviskade Stephanas.

"Min fru!" Dessa ord uttalades med ett eget tonfall.

"Sir Edward!" svarade Stephanas och såg upp med sin lugna blick. De gingo tigande vid hvarandras sida.

"Jag har en bön till er," började Herman.

"Låt höra!"

"Säg, skulle ni ej vilja bereda mig ett tillfälle att få träffa greffe Runas fosterdotter?"

"Ännar ni då resa till Paris?"

"Ja, jag anser mig icke kunna emottaga den testamentariska dispositionen med mindre jag fått tala vid henne."

"Greffe, en resa till Paris skulle gagna er till intet. Ni skall ändå ej träffa henne. Det end-

Canadas Norrvest.

HOMESTEAD LAGEN

Alla sectioner med jemna nummer af Kronolanden i Manitoba och Nordvest Territorierna, undantagandes 8 och 26, hvilka ej äro upplåtna för homestead eller reserverade som ved-lötter för settlarna eller för andra ändamål, kunna upptagas som homestead af hvilken person som helst, som är ensam hufvud för en familj, samt hvarje mansperson, som föllt 18 år, till storleken af en kvartssection, 160 acres, mer eller mindre.

Anmälan för tillträde.

Anmälan göres personligen på landkontoret i det distrikt, der landet är beläget, eller om homestead-tagaren så önskar, må han på begäran hos "The Minister of the Interior, Ottawa", "Commissioner of Immigration, Winnipeg", eller till det respektiva lokala landkontoret erhålla rättighet till låta ett ombud uttaga tillträdesbeviset för honom. En afgift af \$10.00 erläggas för förtillträde.

Homestead Skyldigheter.

Under den nuvarande homestead-lagen skall skyldigheterna fullbordas på följande sätt, nämligen: —

1) Genom att minst sex månader bygga och bo på landet hvarje år under en termin af minst tre år.

2) Om fadern eller modern om mannen är död) till en person, som är berättigad att upptaga homestead, bor på en farm i grannskapet af det homestead, som af sådan person upptagits, uppfylles, fastskyldigheten under den tiden före patentets erhållande af sådan person genom att vara bosatt hos sin fader eller moder.

3) Om en nybyggare har erhållit patent på sitt första homestead, eller Certificat för utlofandet af sådant patent atterstaf af i den ordning, som foreskrifves i Dominion Lands Act, samt erhållit tillstånd för ett andra homestead, uppfylles skyldigheten under tiden före patentets erhållande genom att vara bosatt på sitt första homestead.

4) Om nybyggaren har sin permanenta bostad på farm, som eges af honom i grannskapet af hans homestead, uppfylles bostadsskyldigheten genom att vara bosatt uppå nämnda farm.

"Grannskap" i det föregående menas antingen samma township eller ett dermed sammanhängande.

Homesteadtagare, som vill tillgodogöra sig förmåerna af bestämmelserna 2, 3 och 4, måste odla minst 20 acres eller hålla minst 20 kreatur jemte erforderliga stallbyggnader, samt dessutom hafva 80 acres ordentligt inhägnade.

Hvarje homesteadtagare, som brister i att fullgöra homesteadlagens skyldigheter, riskerar att få sitt homestead annullerat och öppnat för nytt tillträde.

Begäran om patent

En inlemnas vid slutet af de tre åren till den lokala land agenten, underagenten eller homestead-inspektören. Innan denna begäran insändes, måste settlaren gifva sex månaders skriftlig notis till "the Commissioner of Dominion Lands", Ottawa, att han ämnar uttaga patent.

Underrättelser.

Nyanlända invandrare erhålla på immigranterkontoret i Winnipeg eller Dominion Land kontoret i Manitoba och Nordvest Territorierna underrättelser om det land, som är öppet för tillträde, och från tjänstemännen kostnadsfria råd och upplysningar samt hjälp för att tillförsäkra sig ett passande stycke land; samt klara underrättelser med afseende på land, skogs-, kol- och mineralagerna såväl som kronolanden i jernvägsbältet i British Columbia, erhållas på begäran hos "The Secretary of the Department of the Interior", Ottawa, "The Commissioner of Immigration", Winnipeg, Man., eller till någon Dominion Lands agent i Manitoba.

James Smart,

Vice Inrikesminister. N. B. — Utom dessa frihemman, till hvilka ofvanstående förordning hänföres, finnas tusentals acres af bördigt land tillgängligt för arrende eller köp från jernväzarna eller andra firmor.

ETT SPECIELT • FRITT TILLBUD.

Illustration af denna tidning som skrifer ett beaktat på ett eget språk och adresserar det till Scandinavian Department, Miles Medical Co., Elkhart, Ind., emottager följande tillstånd:

1. En vacker bild med följande artikelning af ett ganska lödligt ämne, som gälför i ett eget språk. Ökna af de följande bilderna på engelska.

2. What's Wrong? En underbar 'puzzle' bok, illustrerad.

3. What to Eat: Innehållande nya recepter på Protein, Lenzel, Middag och Souper.

4. Character of Faces: Hvar man kan läsa sin egen och sin vänners karaktär i ansiktets drag. Många illustrationer.

5. The Story of Sweden: Hvar man kan läsa det svenska och konstnads i hundra tusen (Förordning).

6. Ett stort skriftligt genast och etc.

Vackra, välsmakande kakor tillagas bäst med

BLUE RIBBON BAKING POWDER

Följ bruksanvisningen. 25c pr skålpund. 3-10 Kuponger i hvarje paket.

Blue Ribbon

Besök våra premium-rum. 87 King St., Winnipeg.

Hello, Boys!

TAG TILLFALLET I AKT!

Det påstås, att hvarje man har under sin lefnadstid ett eller två tillfällen att bli rik. Ja, om man bara visste när eller hvar man skulle isätta sina penningar. Jo! Ett hus på en 50x120 fots lott, med genomfartsväg till bakgården, ena träd, inbågadt med staket, endast två minuters väg till skola och fem till spårvagn, för \$500. \$200 eller \$300 konstant, vidare \$10 pr månad (eller mera). Ägaren aflyttar från staden. För vidare upplysningar hänvänd Eder till

Farm Lands, City Property, Loans. Agent for the Canadian Fire Insurance Company.

E. PETERSON and Co. Phone 2607 Room 33, Merchants Bank, Winnipeg, Man.

Winnipeg.

Doktorerna Bracken och Westbrook från St. Paul besökte staden häroft dagen för att studera stadens sanitetsförhållanden.

En klämtningsklocka skall staden nu anskaffa, så att man kan veta hvarst det brinner, när brandkåren hörs ramlia fram öfver gatorna.

Utgiftsstaten för stadens skolor har nu antagits och slutar på en summa af \$252,931. Dessutom upplånas \$200,000 för tomter och byggnad för nya skolhus.

"Curlarne" hafva varit i besittning af Winnipeg den senaste veckan. Ej mindre än 138 lag voro anmälda från alla delar af Canada. Ett af de intressantaste dragen i detta bonspiel-möte är det stora antalet af styva "rinkar", hvilka besegrats.

I Lutherska kyrkan afhölls torsdag afton nästa vecka en s. k. "neck-tie social", på hvilken allmänhetens uppmärksamhet här fastes. Inträdet är fritt, och publiken kan bereda sig på en mycket angenäm afton. Förfriskningar serveras gratis.

Mr. J. Erickson i Louise Bridge som varit bosatt här i många år och genom hvilken förmedling många fastighetsaffärer gjorts i detta område, annonserar i "Canada", att han åter upptagit sin fastighetsmäklareaffär och har till sals lottor i alla delar af Louise Bridge.

Vår landsman J. Peterson är passageraragent här i Winnipeg för Soo-linien. De, som möjligen äro betänkta på att taga sig någon tur till Minneapolis eller St. Paul, torde komma ihägi att den nyligen fullbordade delen af denna järnbana, från Winnipeg till Tvilningstaderna, utgör den kortaste vägen mellan dessa platser. Mr. Petersons kontor är beläget på 445 Main st.

HVARJE KVINNA. Om hon önskar vara frisk, lycklig och stark - skulle taga detta underbara läkemedel

ROYAL CROWN SOAP

Hardt och mjukt Vatten.

Spar omslagen för premium.

de ROYAL CROWN OP 3 0 WINNIPEG

VED

uppkopas

vagnslaster till högsta gällande priser. Tillskrif

OLE SIMONSON, 116 Charley st.

Herr-Ekipering.

Skjortor, Krugar, Halskar och nadsdukar af Silke samt förskrifft af silke samt tillhörande Ekiperingsaffär

Våra varor äro redbara. Varapriser lika så.

White & Malnar

AS. MOMBUNG PAU-PROZESKY

RÖK

den berömda

REFERENDUM

fäbricerad af

HAVANA CIGAR SYNDICATE

C. T. ALLBUTT

ARTIST OCH PHOTOGRAF.

har öfvertagit

Bell Photo Studio

307 PACIFIC AVENUE.

Ni skall finna att i denna gamla, säkra "up-to-date" studio fås de bästa resultat i astaden

VED

Alla slags VED

K. Skarper fäses

ager hos ansl

nad.

Telef. 798.

Bosad 96 Dagen

M. P. PETERSON

STOR Maskerad

ODD FELLOWS' HALL.

Onsdagen den 22 Febr. 1904 kl. 8.30 e.m.

Maskerade Herrar 50 cents.

Damer fritt.

LAKARE.

Doktor R. B. ANDERSON, L.R.C.

Dr. WYNNAN, M. D.

Kontor och residens: Hörnet af Dufferin och Main st.

Telefon 2444

Bageri!!

Skandinavisk WIENER- och FINBAGERI samt CAFÉ.

Hörnet af Patrik och Henry.

Dr. M. C. Clarke

TANDLÄKARE.

Kontor öfver Craig's 'Dry Goods' Butik, 530 MAIN Street.

SKANDINAVISK Kött Handel

Alla slags färsk och salta köttsorter samt öfriga matvaror, såsom olika slags svensk korfi, fisk, smör, ägg och grönsaker, svenskt bröd, m. m.

OLSON and CO., 456 Henry Ave., Winnipeg.

SKANDINAVISK Kött Handel

För svenske underåttår, som äro osatte i Canada och önska tråda äktenskap inför allmänt myndigt, tillkännagivning härmed, att under tecknad ämbets utskott, tillkännagivning utöfva i syfte om hinderlöshet, jämlikt svenska lagen af den 8 juli 1904. Hu sådant intyg kan erhållas af en, som så önskar, meddelas af er hänvändelse till Kungl. Svenska och Norska Generalkonsulatet i Quebec.

I detta sammanhang erinras äro, att jämlikt svenska lagen i den 1 Oktober 894, svensk undersäte, som vistas utomlands, en behålla sin svenska medborger rätt genom att låta inom 10 efter utflyttningen från Sverige skriva sig i Generalkonsulatets nationalitetsmatrikel.

Quebec i Svenska och Norska Generalkonsulatet den 23 Decem. 1904.

Richard Lagre, Svensk och Norsk Generalkonsul.

SKANDINAVISK BAL

anordnas på Fairbairn's Hall, hörnet af Selkirk och Main street Lördag afton den 11 Fe. kl. 8 e.m. Inträde 50 cents. Damer fritt.

Skid-Klubben

allas till extra möte tisdagen den 22 februari i Cruikshanks hotell, 1000 Bridge, och uppmanas medlemmarne att mangrant infinna sig.

ORDFÖRANDE.

URNINGO-TVATTNING

utöfres af Mrs. Vallin, 584 Henry st

Se hit.

Alla slags Buntmakerierheten utöfres Väl, Fort och Billigt. Kostymer och Överrockar repareras rengöras samt pressas.

U. F. BROVALL 322 Higgins Ave., Winnipeg.

ÖNSKAS

En snäll och duktig tjänarinna önskas genast. Högsta betalning. Hänvänd eder till Mrs. Scrima, 2 Beaconsfield street, på Rodstranden St. Johns.

Fotografi?

Uppskattar Ni ett

sändt Eder af en vän?

Eder vän skulle i lika hög grad värdera ett liknande af Eder. Kom genast, så är det tidigt nog för julen!

Vi föra på lager ett stort sortiment af fotografiamycken, brocher, medaljonger, manschettknappar, kranslår, etc.

Goodalls Studi o

Hörnet af Main St. och Logan ave

ÖL & PORTER

samt Svagdricka

Våra utmärkte öl och Porter sorter hafva nu utsläppts i rörelsen och rekommenderas det i allmänhetens åtanke. Begär vårt fabrikat.

ensons Bryggeri

Louise-bridge P. O.

Telefon 2987.

Dominion Teater

PORTAGE AVE. EAST, (nära Main Street.)

Familje teater.

Matinéer dagligen, undantagandes måndagar, kl. half tre. Priser: 0 och 25 cents.

Aftonföreställningar kl. 8.20. Priser 50, 35, och 25 cents.

utt särskilt omväxlande program under Bonspiel-veckan, begynnande den 6 Feb. Allting nytt!

David McCulloch

970 MAIN STREET, FRICK BL.

Rökstuga, Biljard, Tobak o. Cigarretter.

Allt tillfredsställande.

KOBOLDS SLAGTERI.

Ni kan vara öfvertygade, att vi till er behöva, fisk, bekvämliga fraktkor, och alla slags kött- och fiskvaror. Vi lever i och för denna dag.

Kobold & Co. CITY MARKET

Ved & ko

Vid behof af allt slags bränsle, skicka bud på oss, och vi garanterar Kolsorter till det billigaste priset. Vänna denna tidning, och vi skola gifva särskild rabatt.

Ved Sälad och Huggen en specialitet.

TELEFON 2085.

D. A. SCOTT, Room 430, Union Bank Building.

VÅR SPECIALITET ÄR

SKANDINAVISKA VÄROR

såsom Bruna böror, Röda Sagogryn, Potatismjöl, Getost, Mesost, Med-wurst, Anjovis, Sill, norsk och holländsk, Kryddssill, Fiskbullar, m. m., m. m., som fröjdar gommen på en skandinav. Ett rikhaltigt lager af de bästa GROCERIER alltid att välja ur.

Vi hafva det bästa tillfälle att tillmötesgå den köpande allmänheten i vår nya och rymliga lokal,

408 LOGAN ST

hörnet af Logan och Ellen street.

Orders från landsorten expedieras noggrant och skyndsamt. *Swedish Importing & Grocery Co.*

OBSERVERA!

Jag har ännu öfver 1,000 by ggnadslotter öfver Louise Bridge till att välja på, höga och skogbeväxta, med goda betalningsvilkor, från 5 till 8 år att betala på, och om ni vill betala summan förr, så får ni det.

Pris \$125, 175, 200, 350, 400, 500, 600, 700.

J. Erickson, REAL ESTATE AGENTS, LOUISE BRIDGE. 123 Taylor St.

Grocerier & Tyger

-HOS-

P. NELSON, 409 DUFFERIN

samt i min filial i Percival, Assa.

Ett välsorterat lager af grocerier finnes alltid på hand. Redbar behandling och skyndsam expediering.

P. NELSON.

JUST Inkommet! 10.000 burkar

ANCHOVIES, FISKBULLAR, GAFFELBITAR eller KRYDD-SILL) samt SARDINER.

Dessa delikatesser sälja vi till de möjligast billiga priser. Aterförsäljare erhålla god provision.

Eder i affär förbundna

GU STAFSON & CO.

Phone 294 325 LOGAN AVENUE WINNIPEG

JOHN MATTSONS Snickerifabrik

342 Pacific Ave., Winnipeg, Man.

för allt slags snickeriarbete till billigaste pris.

C. A. JACOBSON, Land- och Kommissions Kontor

205 Alexander Ave.

Dingvall bl., hörnet af Main street.

Försäljer Farmland och Stads lotter i alla delar af nordvästern. Lägsta arvode. Stor lista på stadsegendomar.

Förmedlar Lån på fast egendom mot inteckningar, afslutar försäkningar på lif och egendom samförsäljer Biljetter och växlar till o från Europa.

TELEPHONE 1600

Hygiene Co. Co.

Manufactures of

KOLA TONIC WINE

THE WINE OF KOLA, CELESTINE & PESIN.

217 Logan Avenue

Hygiene Kola Komp. Co., Ont.

Aterförsäljare: SWEDISH IMPORTING CO.

D. W. Griffith,

FINSKRADDARE,

Ett utvaldt lager af moderna tyger. Pälskragar från \$3.00 upp. Lång erfarenhet i buntmakerierket. Pälsvaror repareras. Kostymer renoveras och prässas.

210 Alexander St

Tel. 2421 Winnipeg, Man.

Royal Furniture Company

Februari

månad äger den största REALI-SATION, som någonsin förekommit i Winnipeg, rum på

Mobler

Nu är Edert tillfälle att kom-plettera Edert möblemang. Detta är allvar, som Ni också skall fin-na ut vid Edert besök här.

The Royal Furniture Co. Ltd.

Christie & Heubach

har öfver 1000 lotter for salu i

LOUISE BRIDGE

nagra minuters vag från bron bevaxta med vackra trad samt aro hoga och torra, 33x104 fot med en 14 fot bakgata for

150 och 200 dollar

Svenska talas på vart Kontor. Oppet Tisd. och Torsd. aftnar kl. 8--10.

Christie & Heubach,

191 BANNATYNE AVE.

straxt bakom Imperial Bank, som ligger på hörnet af Main och Bannatyne street.